

”Så förra året” – en ohållbar konstruktion?

Linnéa Bäckström

Avdelningen Lärande, humaniora och samhälle, Högskolan i Halmstad, linnea.backstrom@hh.se

Joel Olofsson

Avdelningen Utbildningsvetenskap och språk, Högskolan Väst, joel.olofsson@hv.se

Predikativ anger typiskt vad eller hurdan en referent är eller blir (SAG 1:211), och utgörs vanligtvis av en adjektivfras, som i (1a) eller nominalfras, som i (1b).

(1) a. Sol, sand och strandhäng är *så härligt*.

b. Stefan är *lärare*.

I (1a) innehåller adjektivfrasen förstärkningsadverbet *så* för att beskriva graden av härlighet (jfr Nilsson 2005:64). Bruket av *så* fungerar bra eftersom egenskapen ’härlig’ är graderbar och kan uttryckas i större eller mindre mängd. Ett predikativ som utgörs av nominalfras saknar däremot denna semantiska egenskap och kan inte uttryckas med ett förstärkande *så* (jfr **Stefan är så lärare*).

Trots nämnda restriktioner förekommer nominala predikativ förstärkta av adverbet *så* i en konstruktion som kan beskrivas [*X är så förra NP*], se (2).

(2) a. Sol, sand och strandhäng är *så förra året*.

b. Äta djur är *så förra millenniet*.

Konstruktionen har en särskild betydelse, nämligen att framställa subjektet som något gammalt eller omodernt (jfr Wee & Ying Ying 2008; González-García 2014; Sweep 2014). Under 2000-talets första decennier har konstruktionen ökat i frekvens i engelskt språkbruk, vilket Wee & Ying Yang (2008) förknippar med den snabba, digitala utveckling som samhället präglas av. Ur ett konstruktionsgrammatiskt perspektiv presenterar vi en korpusundersökning baserad på blogg- och twittexter. Preliminära resultat visar att konstruktionen visserligen fått fäste i svenskan, men att den troligen redan har pekat – att den redan är så förra året.